

UCHWAŁA Nr 42/IV/2011

Rady Miejskiej w Piasecznie z dnia 26 stycznia 2011 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi Adextra s.a.
na działanie Burmistrza

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeksu postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.),
po rozpoznaniu skargi Rada Miejska uchwala, co następuje:

§ 1

Oddala się jako bezzasadną skargę Adextra s.a. z dnia 2 grudnia 2010 r. na działalność Burmistrza Miasta i Gminy Piaseczno kwestionującą sposób załatwienia sprawy w ramach wszczętego postępowania administracyjnego

§ 2

Zobowiązuje się Przewodniczącą Rady do poinformowania skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Uzasadnienie

Skarżąca zarzuca Burmistrzowi Miasta i Gminy Piaseczno, że zamiast merytorycznego rozpoznania wniosku o uwłaszczenie na rzecz spółki organ wystosował jedynie pismo informujące o braku podstaw do uwzględnienia wniosku. Sytuacja ta miała miejsce dwukrotnie : po złożeniu samego wniosku merytorycznego i, po uzyskaniu pierwszej odpowiedzi, na skutek wystąpienia przez skarżącą z wezwaniem o usunięcie naruszenia prawa.

Na skutek zaistniałej sytuacji skarżąca formułuje zarzut naruszenia przez Burmistrza art. 104 k.p.a., poprzez niewydanie decyzji odmownej.

Decyzję administracyjną jako oświadczenie woli organu administracji publicznej należy odróżniać od innych prawnie doniosłych czynności, które są oświadczeniami wiedzy organu administracji publicznej. Do oświadczeń wiedzy należą niewątpliwie udzielane przez organ informacje o stanie faktycznym i prawnym sprawy administracyjnej.

Udzielenie informacji nie jest czynnością prawną, a tym bardziej nie jest aktem administracyjnym, ponieważ brak tu woli organu administracji publicznej skierowanej na wywołanie skutków prawnych

W przypadku gdy uprawnienie strony nie powstaje bezpośrednio z mocy prawa, lecz w wyniku konkretyzacji normy prawnej, organ administracji państwowej - o ile nie jest przewidziana inna forma jego działań - obowiązany jest dokonać tej konkretyzacji w drodze decyzji administracyjnej.

Należy wskazać, że powyższe domniemanie ma sens tylko wówczas, gdy przepisy prawa upoważniają organ administracji publicznej do załatwienia sprawy administracyjnej, lecz nie określają formy rozstrzygnięcia tej sprawy, co nie jest rzadkim zjawiskiem w polskim systemie prawnym. Jeżeli zatem istnieje wątpliwość co do formy załatwienia sprawy administracyjnej, należy przyjąć, że powinna być załatwiona w drodze decyzji administracyjnej, jednakże koniecznym warunkiem przyjęcia takiego domniemania jest ustalenie, że istnieje sprawa administracyjna i organ administracji publicznej jest właściwy do jej załatwienia. Nie można bowiem uznać za rozsądne stanowiska, że jeżeli w przepisach określono właściwość organu administracji publicznej do załatwiania pewnej kategorii spraw administracyjnych, to sprawy te nie mogą być rozstrzygane tylko dlatego, że ustawodawca nie określił formy rozstrzygnięcia. Należy jednakże wskazać, że konsekwencje owego domniemania nie mogą wykraczać poza

sfery objęte regulacją prawa administracyjnego, bowiem oznaczałoby to bezzasadne i niezgodne z wolą ustawodawcy poszerzenie zakresu reglamentacji administracyjnej.

Jeżeli jednak skarżąca, mając powyższe na względzie, reprezentuje stanowisko odmienne, to powinna była zaskarżyć jedno z pism stanowiących odpowiedź na jej wniosek jak decyzję, jako że doktrynie i orzecznictwie przyjmuje się, że minimum wymagań formalnych, jakie powinna spełniać decyzja to oznaczenie organu wydającego akt, wskazanie adresata aktu, rozstrzygnięcie o istocie sprawy oraz podpis osoby działającej w imieniu organu, i pismo zawierające te elementy może być traktowane jak decyzja.

Zgodnie z przepisem art. 200 ust. 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami, na który powołuje się skarżąca, w sprawach stwierdzenia nabycia, z mocy prawa, na podstawie ustawy z dnia 29 września 1990 r. o zmianie ustawy o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości z dnia 5 grudnia 1990 r. prawa użytkowania wieczystego gruntów oraz własności stwierdza w drodze decyzji wójt, burmistrz albo prezydent miasta - w odniesieniu do nieruchomości stanowiących własność gminy.

Jednakże powyższe działki na mocy umowy oddania w użytkowanie wieczyste gruntu i nieodpłatnego przeniesienia własności budynków zawartej aktem notarialnym Repertorium A 3894/95 z dnia 12 czerwca 1995 roku znajdują się w użytkowaniu wieczystym Śródmiejskiej Spółdzielni Mieszkaniowej.

Ponadto, Adextra S.A. złożyła równoległe do Samorządowego Kolegium Odwoławczego zażalenie na nie załatwienie sprawy w terminie. Orzeczenie zapadłe w wyniku rozpoznania niniejszego zażalenia przez organ wyższego stopnia ostatecznie rozstrzygnie kwestię w jaki sposób organ powinien sprawę załatwić i będzie stanowić wiążące wytyczne.

W związku z powyższym skargę należy oddalić jako bezzasadną.